

Καλικαντζαρίδια, είστε όλα ίδια!

Παράσταση αφήγησης λαϊκών παραμυθιών με λόγο και κρουστά, για παιδιά και ενήλικες

με τους Παραμύθια Τούμπανα

Παρασκευή 12 Δεκεμβρίου 2015, 19.00', Θεατράκι "Ευανθία Καϊρη"-Λαζαρέττα

Χριστούγεννα έρχονται και οι καλικάντζαροι είναι έτοιμοι να καταπλεύσουν στη Γη! Αν και η παρουσία τους στην ελληνική παράδοση είναι πολύ σοβαρή, ωστόσο οι ιστορίες τους είναι συνήθως χαριτωμένες. Τα αστεία παθήματά τους μας δείχνουν τον δρόμο προς το φως και την ισορροπία, ενώ οι σκανταλιές τους αντιπροσωπεύουν τους φόβους μας και τις ανησυχίες μας μέσα στη φυσική τάξη των πραγμάτων.

Η παράσταση αφήγησης συνδυάζει θρύλους και λαϊκές ιστορίες για τους καλικάντζαρους, που έχουν καταγραφεί στον ελληνόφωνο χώρο.

- * Ο Μανδρακούκος διέταξε έφοδο στις Κυκλάδες;
- * Θα τη γλιτώσει η Πλούμπω;
- * Έπεσε ο Τρικλοπόδης από τη βιασύνη του να πιάσει το χοιρομέρι;
- * Παντρεύτηκε ο Μανδρακούκος;
- * Πώς τα κατάφεραν να κάνουν αλμυρή τη θάλασσα;
- * Πόσα καμώματα μπορούν να κάνουν σε δώδεκα μέρες;
- * Πόσο θόρυβο κάνουν; Ή μήπως είναι η μελωδία τους;
- * Πώς μπορεί κανείς να γλιτώσει από δαύτους;

Ανάμεσα στις ιστορίες, το κοινό **κάνει χειροτεχνίες** φιγούρες καλικαντζάρων και **μαθαίνει έναν ρυθμό** με ένα μικρό κρουστό. Με αυτά τα ...εργαλεία συμμετέχει στην αφήγηση και μετά τα παίρνει ως **δώρο**.

Θα τηρηθεί αυστηρή σειρά προτεραιότητας λόγω της προετοιμασίας

Λίγα λόγια για τους καλικάντζαρους

Οι ιστορίες των καλικαντζάρων χάνονται βαθιά στο χρόνο, όντας μια αρχέγονη παράδοση στον ευρύτερο ελληνικό χώρο. Οι λαογράφοι τους θεωρούν πλάσματα της νεοελληνικής μυθολογίας κι ένα έθιμο λαϊκής λατρείας. Ο θρύλος λέει ότι εμφανίζονται κάθε Χριστούγεννα και αναστατώνουν τα νοικοκυριά: κλέβουν σύκα που τους αρέσουν πολύ, μαγαρίζουν τα μελομακάρона και κάνουν ένα σωρό αταξίες. Κι όταν συναντήσουν ανθρώπους στο δρόμο, τους βάζουν να χορέψουν μέχρι τελικής πτώσεως, τόσο κακοί....

Αφηγήτρια: [Λαλού \(Γεωργία Ματσούκα\)](#), **Κρουστά και κιθάρα:** [Χρήστος Αδαμίδης](#)

Με την υποστήριξη του [the sousàmi project](#) της *Εν.Το.Πο.Σύρο Κοιν.Σ.Επ.*

Ηλικίες: παιδιά και ενήλικες

Διάρκεια: ≈90-110'

Είσοδος: ελεύθερη

Μέγιστος αριθμός συμμετεχόντων: 50 άτομα

Ώρα προσέλευσης: 18.45'

Λίγα λόγια για τη μουσικο-αφηγηματική ομάδα Παραμύθια Τούμπανα

Πρόκειται για ένα **ντουέτο καλλιτεχνών** που αφηγούνται **παραδοσιακά παραμύθια**, ελληνικά και άλλων λαών, με λόγο και μουσική. Αποτελείται από τον **Χρήστο Αδαμίδα** που είναι μουσικός με εξειδίκευση στα κρουστά και τη **Γεωργία Ματσούκα** (λαλού) που είναι αφηγήτρια λαϊκών παραμυθιών. Ενίοτε, συνεργάζονται και με άλλους καλλιτέχνες σε συγκεκριμένα πρότζεκτ.

Αν θέλετε το παιδί σας να γίνει έξυπνο, διαβάστε του παραμύθια. Αν θέλετε να γίνει πιο έξυπνο, διαβάστε του περισσότερα παραμύθια.

Άλμπερτ Άινσταϊν, New Mexico Library Bulletin
(ανεκδοτολική μαρτυρία), 1958

Το όνομα της ομάδας προέκυψε από το ύφος και τη φιλοσοφία της: οι παραστάσεις αφήγησης που προσφέρουν είναι **ζωντανές και γεμάτες ρυθμό**. Τα παραμύθια επαναφέρουν στην επιφάνεια τις αρχετυπικές ανθρώπινες αξίες και τα κρουστά την ενστικτώδη ανθρώπινη ενέργεια. Στόχος είναι οι ιστορίες της ομάδας **να ψιθυρίζονται και ταυτόχρονα να αντηχούν**, ώστε να μην ξεχνιούνται, να γίνονται βιωματικές εμπειρίες αφήνοντας το αποτύπωμά τους σε βάθος.

Τα παραμύθια λένε στα παιδιά ότι οι δράκοι μπορούν να σκοτωθούν.

Γκίλμπερτ Κιθ Τσέστερτον, Άγγλος διανοητής

Έτσι, επιλέγονται παραμύθια και μουσικές, μετά από **έρευνα**, που ...επαναφέρουν στις εργασιακές ρυθμίσεις τον νου και την ψυχή. Άλλωστε, τόσο τα παραμύθια όσο και η μουσική λειτουργούν θεραπευτικά για τον ανθρώπινο ψυχισμό: Χωρίς να αναλώνονται σε λεκτική νουθεσία, **προτείνουν λύσεις σε αδιέξοδα ή δύσκολα μονοπάτια με ψυχαγωγικό τρόπο**.

Κι αν σου μιλώ με παραμύθια και παραβολές
είναι γιατί τ' ακούς γλυκότερα, κι η φρίκη
δεν κουβεντιάζεται γιατί είναι ζωντανή
γιατί είναι αμίλητη και προχωράει·

Γιώργος Σεφέρης, «Ο τελευταίος σταθμός», 1944

Λένε ιστορίες δυνατές, καμιά φορά απίστευτες και θορυβώδεις όσο και τα τούμπανα, συνδυάζοντας **φαντασία και έντονο συναισθηματικό παλμό**. Σε μια άλλη ανάγνωση, ίσως πιο χιουμοριστική, οι ιστορίες και οι μουσικές που διαλέγουν είναι οι καλύτερες, είναι ...τούμπανο και όχι ...κολοκύθια τούμπανα!

Πώς να φθάσει τις ν' ανέλθει εις το ιδεώδες των παραμυθιών;

Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, «Χωρίς στεφάνι», 1896

Χρήστος Αδαμίδης

Είναι μουσικός και δάσκαλος κρουστών, με έδρα τη Σύρο. Παίζει κρουστά από τότε που θυμάται τον εαυτό του, όχι μόνο γιατί αγαπάει τον ήχο τους αλλά κυρίως γιατί πιστεύει σε αυτά. Θεωρεί ότι η μουσική και ο ρυθμός είναι ένας πολυδιάστατος τρόπος εναρμόνισης με το περιβάλλον και παρατήρησης του κόσμου, που τελικά φέρνει ισορροπία του νου και του σώματος. Πάντα μελετάει και παίζει διαφορετικά είδη μουσικής, από παραδοσιακά κρουστά μέχρι σύγχρονα ντραμς, συμμετέχοντας σε ποικίλα μουσικά σχήματα και performances παραδοσιακής, τζαζ και έθνικ σκηνής. Επίσης, κάνει μουσική επιμέλεια και DJ set.

Τα τελευταία χρόνια, σχεδιάζει και υλοποιεί εργαστήρια κρουστών για παιδιά, όπου ο ρυθμός και η δημιουργία μελωδίας κατακτούνται μέσα από παιχνίδι, έρευνα και συνεργασία. Στόχος του, να μπορούν να βλέπουν τα πράγματα σφαιρικά και όχι μονόπλευρα, ως μια αξία χρήσιμη για τη μουσική και τη ζωή.

Στα εργαστήρια του, χρησιμοποιεί μικρά και μεγάλα κρουστά από τη συλλογή του αλλά και υλικά της καθημερινής ζωής, όπως κουβάδες, μαγειρικά σκεύη, ανακυκλώσιμα υλικά, αλλά και το ίδιο το ανθρώπινο σώμα ως μουσικό όργανο. Ενίοτε, εντάσσει τους μουσικούς σωλήνες, ενώ όλη η διαδικασία του μαθήματος εμπνέεται από φαντασία και μουσικούς πειραματισμούς.

Πιστεύει σε μια μουσική που ανοίγει τους ορίζοντες, αντιστέκεται στον υπερκαταναλωτισμό, τη συσσώρευση αρνητικής ενέργειας, τον ατομικισμό και τη στενότητα σκέψης. Αξιοποιεί τον ανθρώπινο πολυμήχανο νου και ωθεί τους μαθητές του να σκεφτούν out of the box μέσα από το πρόσφορο έδαφος της μουσικής. Έτσι, τα παιδιά εκτονώνουν την ενέργειά τους, κοινωνικοποιούνται και μαθαίνουν να φέρνουν όμορφα μουσικά αποτελέσματα, μέσα από τη συνεργασία και τη συλλογικότητα.

Δείτε περισσότερα στη σελίδα του «[Maisha Percussion](#)» στο Facebook.

Γεωργία Ματσούκα (λαλού)

Είναι αφηγήτρια λαϊκών παραμυθιών και εκπαιδεύτρια αφηγητών, με έδρα τη Σύρο. Από το 2006, κάνει αφηγηματικές παραστάσεις σε σκηνές, φεστιβάλ και δικές της παραγωγές, ενώ από το 2011 υλοποιεί βιωματικά εργαστήρια για παιδιά και ενήλικες. Συνεργάζεται συχνά με μουσικούς, εικαστικούς ή χειροτέχνες, ενώ άλλοτε στηρίζεται στη δύναμη του αφηγηματικού λόγου. Πολύ συχνά, καθοδηγεί το κοινό να φτιάξει ένα συλλογικό σύγχρονο παραμύθι, μέσα από παιχνίδια και κάρτες. Ακόμα, έχει αναλάβει την εμπύχωση ομάδων αφήγησης τρίτης ηλικίας ενώ δημιούργησε την ομάδα ερασιτεχνών αφηγητών Παραμυθιαζω που έκανε μια πορεία 12 χρόνων στη Σύρο και τα νησιά των Κυκλάδων.

Συλλέγει παραμύθια από γνήσιους αφηγητές και από βιβλία, μελετά τις παραλλαγές και τα κρυμμένα τους νοήματα. Στα εργαστήριά της, επιδιώκει να εμφυσήσει την αξία των λαϊκών παραμυθιών και να βοηθήσει τους μαθητές της να αναπτύξουν το ρεπερτόριό τους και το προσωπικό τους ύφος. Επίσης, τους καθοδηγεί να δημιουργήσουν το δικό τους σύγχρονο παραμύθι, με γνώμονα τις αρχές του παραδοσιακού και μέσα από ασκήσεις και παιχνίδια δεξιοτήτων.

Αγαπάει το λαϊκό παραμύθι της Ελλάδας και άλλων λαών, γιατί φέρνει την ψυχή και το μυαλό σε αρμονία με γλυκό τρόπο. Το θεωρεί ψυχαγωγικό και θεραπευτικό ταυτόχρονα, μια ζωντανή γέφυρα ανάμεσα στις γενιές, έναν ζωντανό φορέα σοφίας, συλλογικής μνήμης, και ψυχικής ταυτότητας. Προσφέρει έναν ασφαλή χώρο φαντασίας για να ανασύρει τη δύναμη του καθενός και να δείξει ότι οι δυσκολίες, φόβος, οι αγωνίες ξεπερνιούνται και η ισορροπία επανέρχεται. Τα αρχέτυπα και οι συμβολισμοί των ιστοριών είναι το μυστικό εργαλείο του παραμυθά για να φωτίσει εσωτερικές συγκρούσεις και ασυνείδητες ανάγκες, χωρίς διδακτισμό αλλά μόνο με τη μαγεία των λαϊκών ιστοριών.

Δείτε περισσότερα στη σελίδα της «[λαλού](#)» στο Facebook.